

அமரர் திருமதி நாகராஜேஸ்வரி பரராஜசேகரம்
அவர்களின்
நினைவு மலர்

LATE MRS. NAGARAJESWARI PARARAJASEGARAM

உ
சிவமயம்

எம்மைப் பெற்று பாசமாகவும்
அன்பாகவும் வளர்த்து
ஆளாக்கி இன்று தெய்வமாக
மறைந்த
எம் அன்பு அன்னைக்குச்
சமர்ப்பணம்

ஆண்டவன் அருளால் வந்து
காலமெல்லாம் எமக்குக் கடமை செய்து
கண் கலங்காது எம்மைக் காப்பாற்றி
கலைந்த கனவாகி விட்ட எங்கள் அன்புத் தாயே!

அறுகம்புல்லாய் அகல புகழ் பரப்பி
அனைவர் நெஞ்சமதில் அன்பாய் இடம் பதித்து
ஆற்றலும், அறிவும் தந்தெம்மைக் காத்த அன்னையே!
இறைவனடி சேர்ந்துவிட்ட அன்புத்தாயே!
உங்கள் ஆத்மா சாந்திக்காய்
ஆண்டவனை வேண்டி
உங்கள் பாதமதில் இம்மலரை உங்கள் நினைவோடு
சமர்ப்பணம் செய்கின்றோம்.
ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

அன்னாரின் ஆத்மா சாந்திக்காய்
வேண்டி நிற்கும் பிள்ளைகள், மருமக்கள்,
பேரப்பிள்ளைகள் மற்றும் உற்றார், உறவினராகள்.

உ
சிவமயம்

“தனக்குவமை இல்லாதான் தாள் சேர்ந்த”
திருமதி. நாகராஜேஸ்வரி பரராஜசேகரம்

LATE MRS. NAGARAJESWARI PARARAJASEGARAM

மலர்வு

உதிர்வு

Born

Passed Away

21.11.1939

12.05.2014

விநாயகர் துதி

சுக்லாம் பரதரம் விஷ்ணும்
ஸஸிவர்ணம் சதுர்புஜம்
ப்ரசன்ன வதனம் த்யாயேத்
ஸர்வவிக்நோப ஸாந்தஹே.

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினை
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே.

பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலும் கலந்துனக்கு நான் தருவேன் கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீயெனக்குச்
சங்கத் தமிழ் மூன்றும் தா

வாக்குண்டாம் நல்லமனம் உண்டாம் மாமலராள்
நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது - பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனித் தும்பிக்கையான் பாதம்
தப்பாமல் சார்வார் தமக்கு.

விநாயகனே வெவ்வினையை வேரறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கை தணிவிப்பான் - விநாயகனே
விண்ணுக்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாந் தன்மையினால்
கண்ணிற் பணிமின் கனிந்து

பஞ்ச புராணங்கள் தேவாரம்

கூற்றாயின வாறுவிலக் ககலீர்
கொடுமைபல செய்தன நான் அறியேன்
ஏற்றாய் அடிக்கே இரவும் பகலும்
பிரியாது வணங்குவன் எப்பொழுதும்
தோற்றாது என்வயிற்றின் அகம்படியே
குடரோடு தூடக்கி முடக்கியிட
ஆற்றேன் அடியேன் அதிகைக் கெடல
வீரட்டானத் துறைஅம் மாணே.

திருவாசகம்

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே
பொய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
செம்மையே யாய சிவபதம் அளித்த
செல்வமே சிவபெருமானே
இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே

திருவிசைப்பா

கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கை
செற்றவர் புரங்கள் செற்றஎம் சிவனைத்
திருவீழி மிழலை வீற்றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண் டுள்ளம்
குளிரஎன் கண்கள் குளிர்ந் தனவே

திருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி
அழுதிடப் பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்(று) அருள்
செய்தவன் மன்னிய தில்லைதன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற தில்லைச்
சிற்றம்பலமே இடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயில வல்
லானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

புராணம்

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப்பின் வேண்டு கின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும் நான் மகிழ்ந்துபாடி
அறவா நீ ஆடும்போது உன்னடியின்கீழ் இருக்க என்றார்

திருப்புகழ்

பத்தியால் யானுனைப்	பலகாலும்
பற்றியே மாதிருப்	புகழ்பாடி
முத்தனா மாறெனைப்	பெருவாழ்வின்
முத்தியே சேர்வதற்	கருள்வாயே
உத்தம தானசற்	குணநேயா
ஒப்பிலா மாமணிக்	கிரிவாசா
வித்தகா ஞானசத்	திநிபாதா
வெற்றிவே லாயுதப்	பெருமளே

தேவாரம்

தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர் தூவெண்மதிசூடிக்
காடுடையசுட லைப்பொடிபூசியென் னுள்ளங்கவர் கள்வன்
ஏடுடையமல ரான்முனைநாட்பணிந் தேத்த அருள்செய்த
பீடுடையபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
ஈசு னெந்தை யிணைடி நிழலே

பிடியதன் உருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவர அருளினை மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை இறையே!

திருவாசகம்

பால்நினைந் தூட்டுந் தாயினுஞ் சாலப்
பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்த மாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
செல்வமே சிவ பெருமானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

பூசுவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கரவம்
பேசுவதும் திருவாயான் மறைபோலுங் காணேனே
பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவங் கொண்டென்னை
ஈசனவ னெவ்வுயிர்க்கு மியல்பானான் சாழலோ.

திருவிசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா வொன்றே
உணர்வுகூழ் கடந்ததோர் உணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே
சித்தத்துள் தித்திக்குந் தேனே
அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கனியே
அம்பலம் ஆடரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்றஎம் சிவனைத்
திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டு கண்டுள்ளம்
குளிரவென் கண்குளிர்ந் தனவே

திருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப்
பாற்கடல் ஈந்த பிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லை தன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற தில்லைச்
சிற்றம் பலமே இடமாகப்
பாலித்து நடம் பயில வல்லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

இறவாத இன்பஅன்பு வேண்டிப்
பின்னும் வேண்டு கின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும்
பிறப்புண்டேல் உன்னை என்று
மறவாமை வேண்டும் இன்னும்
வேண்டும் நான் மகிழ்ந்துபாடி
அறவா நீஆடும் போதுன்
அடியின்கீழ் இருக்க என்றார்

திருத்தொண்டர் புராணம்

உலகெலா முணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலாவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்

கற்பனைக் கடந்த சோதி கருணையே உருவமாகி
அற்புதக் கோலநீடி அருமறைச் சிரத்தின் மேலாம்
சிற்பர வியோகமாகும் திருச்சிற்றம் பலத்துள் நின்று
பொற்புடன் நடம் செய்கின்ற பூங்கழல் போற்றி! போற்றி!

திருப்புகழ்

ஏறுமயி லேறிவிளை யாடுமுகம் ஒன்றே
ஈசருடன் ஞானமொழி பேசுமுகம் ஒன்றே
கூறுமடி யார்கள்வினை தீர்க்குமுகம் ஒன்றே
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்ற முகம் ஒன்றே
மாறுபடு குரரைவ தைத்தமுகம் ஒன்றே
வள்ளியைம ணம்புணர வந்தமுகம் ஒன்றே
ஆறுமுக மானபொருள் நீயருளல் வேண்டும்
ஆதியரு ணாசலம மர்ந்தபெரு மானே.

இறவாமல் பிறவாமல் எனையாள்சற்குருவாகிப்
பிறவாகித் திரமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே
குறமாதைப் புணர்வோனே குகனேசற்குமரேசா
கறையானைக் கிளையோனே கதிர்காமப் பெருமானே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை யரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்க ளோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவ நீதி விளங்குக வுலக மெல்லாம்.

சிவபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தொல்லை இரும்பிறவிச் சூழும் தளைநீக்கி
அல்லலறுத் தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவா சகம்என்னும் தேன்.

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க

Hail, the five letters! Hail, foot of the Lord !

இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க!

Hail, foot of Him Who not for an instant quits my heart !

கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க!

Hail, foot of the Guru-pearl that rules in GOgari !

ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க!

Hail, foot of Him Who becomes, abides, draws near as the Agamam !

ஏகன் அநேகன் இறைவ னடிவாழ்க!

Hail, foot of Him, the One, the Not-One, and the King ! (5)

வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க

Victory to the foot of the King, who soothed my soul's unrest and made me His !

பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க

Victory to the jewelled foot of Pinnagan, who severs continuity of birth !

புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க

Victory to the flower-foot of Him Who is far from those without !

கரங்குவிவா ருண்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க

Victory to the anklets of the King, rejoicing 'mid those that fold adoring hands !

சிரங்குவிவா ரோங்குவிக்குஞ் சீரோன் கழல் வெல்க

Victory to the anklets of the glorious One, who uplifts those that bow the head !

ஈச னடிபோற்றி எந்தை யடிபோற்றி

Praise to the foot of ICan ! Praise to my Father's foot !

தேச னடிபோற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி

Praise to the foot of the Teacher ! Praise to Civan's roseate foot !

நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி

Praise to the foot of the Stainless, who in love stood near !

மாயப் பிறப்பறுக்கு மன்ன னடிபோற்றி

Praise to the foot of the King, who cuts off delusive birth !

சீரார் பெருந்துறைநந் தேவ னடிபோற்றி
 Praise to the foot of glorious Perun-turrai's God ! (15)
 ஆராத இன்பம் அருளு மலைபோற்றி
 Praise to the Mount, in grace affording pleasures that cloy not !
 சிவனவனென் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
 Because He, Civan, within my thought abides,
 அவனருளாலே அவன்றாள் வணங்கிச்
 By His grace alone, bowing before His feet,
 சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணந்தன்னை
 With joyous thought, Civan's 'Ways of Old' I'll tell,
 முந்தை வினைமுழுதும் ஓய வுரைப்பணியான்
 That thus my former 'deeds' may wholly pass. (20)
 கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 I came, attained the grace the 'Brow-eyed' showed,
 எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
 Adored the beauteous foot by thought unreached.
 விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
 O Thou, Who fill'st the heaven, Who fill'st the earth, art manifested light,
 எண்ணிறந் தெல்லை இலாதானே நிற்பெருஞ்சீர்
 Transcending thought, Thou boundless One ! Thy glory great
 பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்
 I, man of evil 'deeds' know not the way to praise ! (25)
 புல்லாகிப் பூடாய் புழுவாய் மரமாகிப்
 Grass was I, shrub was I, worm, tree,
 பல்விருக மாகிப் பறவையாய் பாம்பாகிக்
 Full many a kind of beast, bird, snake,
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 Stone, man, and demon. 'Midst Thy hosts I served.
 வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 The form of mighty Asuras, ascetics, gods I bore.
 செல்லா நின்றவித் தாவர சங்கமத்துள்
 Within these immobile and mobile forms of life, (30)
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தே நெம்பெருமான்
 In every species born, weary I've grown, great Lord !
 மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
 Truly, seeing Thy golden feet this day, I've gained release.

உய்யவென் னுள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
 O Truth! as the OngAram dwelling in my soul,
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 That I may 'scape. O spotless one ! O Master of the bull !
 ஐயா வெனவோங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
 Lord of the Vedas! Rising, sinking, spreading, subtile One ! (35)
 வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
 Thou art the heat ! and Thou the cold ! the Master Thou, O spotless One
 பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
 Thou cam'st in grace, that all things false might flee,
 மெஞ்ஞான மாகி மிளர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 True Wisdom, gleaming bright in splendour true,
 எஞ்ஞான மில்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 To me, void of all wisdom, blissful Lord !

அஞ்ஞானந் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
 O Wisdom fair, causing unwisdom' self to flee far off ! (40)
 ஆக்கம் அளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகம்
 Thou know'st no increase, measure, end ! All worlds
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
 Thou dost create, protect, destroy, enrich with grace,
 போக்குவா யென்னைப் புகுவிப்பாய் நிந்தொழும்பின்
 Release. Thou causest me to enter 'mid Thy servant band
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
 More subtile Thou than fragrance. Thou'art afar, art near.
 மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
 Thou art the Mystic word, transcending word and thought. (45)
 கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 As when are mingled milk, sweet juice of cane and butter,
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
 Thou dost distil, like honey, in the thought of glorious devotees,
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 And cuttest off the continuity of births - our mighty One !
 நிறங்கனோர் ஐந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
 Thou hast the colours five ! While heavenly ones extolled
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
 Thou didst lie hid, our mighty Lord ! In the strong grasp of deeds, (50)

மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 I lay, hidden amid illusion's shrouding gloom.
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
 Thou binding with rare cords of virtue and of sin,
 புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுஅழுக்கு மூடி
 Didst clothe with outer skin, enveloping with worms and filth, -
 மலஞ் சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
 Within my nine-gated dwelling foul bewildered,
 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 By the five senses sore deceived, - (55)
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 To me, mean as I was, with no good thing, Thou didst grant grace,
 கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துள் உருகும்
 That I, with mind erewhile embruted, - pure one ! - should
 நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 Become commingling love, in soul-subduing rapture melt !
 நிலந்தன் மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 Thou cam'st in grace on this same earth, didst show Thy mighty feet
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 To me who lay mere slave, - meaner than any dog, - (60)
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 Essential grace more precious than a mother's love !
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 Spotless splendour ! Brightness of full-blown flower !
 தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே
 O Teacher ! Honied ambrosia ! Lord of Civa-town !
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 O venerated One, Guardian, Looser of Pacam's tie,
 நேச அருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப்
 Working in grace of love, that in my mind delultion may die out !
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 Great river of exceeding tenderness, with ceaseless flow !
 ஆராஅமுதே அளவிலா பெம்மானே
 Ambrosia that satiates not ! Infinite, almighty Lord !
 ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
 Light unseen that lurks within the souls that sought Thee not !

நீராய் உருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே
 Thou Who abidest in my soul, till melting waters flow !
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
 Thou Who art without pleasure or pain, Who yet hast both ! (70)
 அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமா யல்லையுமாய்
 Loving to loving ones ! Effulgent One, Who all things art,
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 And their negation too ! Great Master, whom no darkness gathers round !
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 First One, Thou'rt End and Midst, and art devoid of these !
 ஈர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 Father, Lord, Who drew'st, and mad'st me Thine !
 கூர்த்தமெய்க்கு ஞானத்தால் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்
 Eye of the minds that see by keenest glance of wisdom true, (75)
 நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 Hard to be eyed ! Subtle understanding, none can scrutinize !
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
 Holy ! Who comest not, nor goest, nor mingling liv'st !
 காக்கும் எம் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 Guardian who guardest us ! Great Light whom none can see !
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தா மிக்காய் நின்ற
 Flood of delight ! Father ! Light of all passing splendours
 தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
 That appear ! Unutterably subtle Intellect ! (80)
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 Of all that in this world diverse pronounced as truth
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என் சிந்தனையுள்
 Is known, Thou art the knowledge sure ! Full certitude !
 ஊற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே
 Precious ambrosia, fountain welling up within ! My Owner Thou !
 வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
 I can't endure, our Guru, in this changing straitened frame to 'bide.
 ஆற்றேனெம் ஐயா அரனேயோ வென்றென்று
 Aran! All Thy saints made true invoke Thee, (85)
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 Worshipping abide, and praising Thee, from falsehood freed,

மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 Hither return no more ! That deeds and birth cling not,
 கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே
 To sever bonds of this deceitful sensuous frame the might is Thine !
 நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
 Lord who dost dance, trampling dense darkness down !
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 Dancer in Thillai ! Dweller in the Southern PAndi land ! (90)
 அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓ வென்று
 Thou Who dost cut off evil birth ! - Adoring ever, Thee they name,
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக் கீழ்ச்
 Whom words declare not; then 'NEATH THY SACRED FEET'
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 THEY LEARN THE MEANING OF THEIR SONG. The blessed ones
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
 In Civan's town who dwell, - full many a one, - beneath
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.
 The feet of Civan, lowly bending utter praise. (95)

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
சிவமயம்

கோளறு திருப்பதிகம்

பண்- பியந்தைக் காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வேயுறு தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள்கங்கை முடிமே லணிந்தெ
னுளமே புகுந்த வதனால்
ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி
சனிபாம் பிரண்டு முடனே
ஆசறு நல்ல நல்ல வவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே

என்பொடு கொம்பொடாமை யிவைமார் பிலங்க
எருதேறி யேழை யுடனே
பொன்பொதி மத்தமாலை புனல்கூடி வந்தெ
னுளமே புகுந்த வதனால்
ஒன்பதொ டொன்றோடேழு பதினெட்டொ டாறும்
உடனாய நாள்க ளவைதாம்
அன்பொடு நல்ல நல்ல வவை நல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே

உருவளர் பவளமேனி யொளிநீ றணிந்து
உமையோடும் வெள்ளை விடைமேல்
முருகலர் கொன்றைதிங்கண் முடிமேல ணிந்தெ
னுளமே புகுந்த வதனால்
திருமகள் கலையதூர்தி சயமாதுபுமி
திசைதய்வ மான பலவும்
அருநெறி நல்ல நல்ல வவை நல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே

மதிநுதன் மங்கையோடு வடபா லிருந்து
 மறையோது மெங்கள் பரமன்
 நதியொடு கொன்றைமாலை முடிமேல ணிந்தெ
 னுளமே புகுந்த வதனால்
 கொதியுறு காலனங்கி நமனோடு தூதர்
 கொடு நொய்களான பரவும்
 அதிகுண நல்ல நல்ல வவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே

நஞ்சணி கண்டனெந்தை மடவாடனோடு
 விடையேறு நங்கள் பரமன்
 துஞ்சிருள் வன்னிகொன்றை முடிமேல ணிந்தெ
 னுளமே புகுந்த வதனால்
 வெஞ்சின வவுணரோடு முருமிடியு மின்னு
 மிகையான பூத மவையும்
 அஞ்சிடு நல்ல நல்ல வவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே

வாள்வரி யதளதாடை வரிகோவ ணத்தார்
 மடவா டனோடு முடனாய்
 நாண்மலர் வன்னிகொன்றை நதிசூடி வந்தெ
 னுளமே புகுந்த வதனால்
 கோளரி யுமுவையோடு கொலையானை கேழல்
 கொடுநாக மோடு கரடி
 ஆளரி நல்ல நல்ல வவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே

செப்பிள முலைநன்மங்கை யொருபாகமாக
 விடையேறு செல்வ னடைவார்
 ஒப்பிள மதியும்பு முடிமேல ணிந்தெ
 னுளமே புகுந்த வதனால்
 வெப்பொடு குளிரும்வாத மிகையான பித்தும்
 வினையான வந்து நலியா
 அப்படி நல்ல நல்ல வவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே

வேள்பட விழிசெய்தன்று விடைமே லிருந்து
 மடவா டனோடு முடனாய்
 வாண்மதி வன்னிகொன்றை மலர்கூடி வந்தெ
 னுளமே புகுந்த வதனால்
 ஏழ்கடல் சூழிலங்கை யரையன்ற னோடு
 மிடரான வந்து நலியா
 ஆழ்கட நல்ல நல்ல வவைநல்ல நல்ல
 அடியா ராவர்க்கு மிகவே

பலபல வேடமாகும் பரனாரி பாகன்
 பசுவேறு மெங்கள் பரமன்
 சலமக னோடெருக்கு முடிமேல ணிந்தெ
 னுளமே புகுந்த வதனால்
 மலர்மிசை யோனுமாலு மறையோடு தேவர்
 வருகால மான பலவும்
 அலைகடன் மேரு நல்ல வவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே

கொத்தலர் குழலியோடு விசையற்கு நல்கு
 குணமாய வேட விகிர்தன்
 மத்தமு மதியுநாக முடிமேல ணிந்தெ
 னுளமே புகுந்த வதனால்
 புத்தரொ டமணைவாதி லழிவிக்கு மண்ண
 றிருநீறு செம்மை திடமே
 அத்தகு நல்ல நல்ல வவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே

தேனமர் பொழில்கொளாலை விளைசெந்நெ றுன்னி
 வளர்செம் பொனெங்கு நிகழ
 நான்முக னாதியாய பிரமாபுரத்து
 மறைஞான ஞான முனிவன்
 தானுறு கோளுநாளு மடியாரை வந்து
 நலியாத வண்ண முரைசெய்
 ஆனசொன் மாலையோது மடியார்கள் வானில்
 அரசாள் வராணை நமதே

அபிராமிப் பதிகம்

1. கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதுமோர்
 கபடுவா ராத நடபும்
 கன்றாத வளமையும் குன்றாத இளமையும்
 கழுபிணியி லாத உடலும்
 சலியாத மனமும்அன் பகலாத மனைவியும்
 தவறாத சந்தா னமும்
 தாழாத கீர்த்தியும் மாறாத வார்த்தையும்
 தடைகள் வாராத கொடையும்
 தொலையாத நிதியமும் கோணாத கோலுமொரு
 துன்பமில் லாத வாழ்வும்
 துய்யநின் பாதத்தில் அன்பும்உதவிப் பெரிய
 தொண்டரொடு கூட்டு கண்டாய்
 அலையாழி அறிதுயிலு மாயனது தங்கையே!
 ஆதிகட ளூரின் வாழ்வே!
 அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருள்வாமி! அபிராமியே!
2. சலதியுல கத்திற் சராசரங் களையீன்ற
 தாயா கினால் எனக்குந்
 தாயல்லவோ? யான்உன் மைந்தன் அன்றோஎனது?
 சஞ்சலம் தீர்த்து நின்றன்
 முலைசுரந் தொழுகுபா லூட்டிஎன் முகத்தைஉன்
 முன்தானை யால்து டைத்து
 மொழிகின்ற மழலைக் குகந்து கொண் டிளநிலா
 முறுவல்இன் புற்றரு கில்யான்
 குலவிளையாடல் கொண்டருண் மழைபொழிந்து அங்கை
 கொட்டி வாவென்று அழைத்துக்
 குஞ்சரமுகன் கந்தனுக்கு இளையவன் என்றெனைக்
 கூறினால் ஈனம் உண்டோ?
 அலைகடலிலே தோன்றும் மாறாத அமுதமே!
 ஆதிகட ளூரின் வாழ்வே!
 அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருள் வாமி! அபிராமியே!

திருவேரகப் பதிகம்

(கவிஞ்சூர பாரதியார்)

1. ஒருதரஞ் சரவணபவா! என்று சொல்பவர்
உளத்தினில் நினைத்த எல்லாம்
உடனேகை கூடுமென வேதங்கள் மொழியுதே
உண்மை அறிவான பொருளே
பரிவாகவே ஆனந்தந் தரம் சரவண
பவாவென்று நான் சொல்லியும்
பாங்குமிகு காங்கேயா! அடியனென் எண்ணியது
பலியா திருப்ப தேனோ?
குருபரா! முருகையா! கந்தா! கடம்பாசொல்
குமரா! குகா! சண்முகா!
கோலாகலா! வெற்றிவேலா! எனக்கருள்
கொடுத் தாழ்வை முத்தையனே!
மருமலர்க் குழலழக! தேவகுஞ்சரி வள்ளி!
மணவனே! என் துணைவனே!
வன்னமயில் வாகனா! பொன்னேரகப் பதியில்
வளர் சாமிநாத குருவே!
2. நெஞ்சினிற் கவலையும் சஞ்சல கிலேசமும்
நீ என்ன அறியாதோ?
நீரினில் தண்மைபோல் உயிரினுக் குயிராகி
நிறைகின்ற பரிபூரணா!
தஞ்சம் புகுந்தவன் கொத்தடிமை என்றெனை
தற்காக்க வேணும் அல்லால்
தள்ளிவிடல் நீதியோ? சமயமிது அல்லவோ?
சரணம் புகுந்த பின்னர்
அஞ்சலென ஆதரவு செய்வதுபோல் செய்து
ஒன்னலார் இடம் விடுக்கலாமோ?
ஐயனே! உனதுதிரு விளையாடலோ? உன்
அடைக்கலம் அடைக்கலம் காண்
மஞ்சோதிமத் தேவகுஞ்சரி மனோகரா!
வள்ளி நாயக தெய்வமே!
வன்னமயில் வாகனா! பொன்னேரகப் பதியில்
வளர் சாமிநாத குருவே!

அம்மா.....

எமக்கென்றிருந்த இருந்த ஒரே உறவே அம்மா
எமக்குள் ஒளிர்ந்த எம் வாழ்வின் ஒளிவிளக்கே அம்மா
எம்மை என்றும் அரவணக்கும் எம் தாயே... அம்மா
இன்று எங்கே சென்றுவிட்டாய் எம்மை பிரிந்து

தாயன்பின் அடையாளமாய் எமது தென்பின் அடித்தளமாய்
இன்சொல் பேசி இறையன்பு போதித்து
நம் முன்னோர் வழக்கங்களை முறையாக எடுத்துரைத்து
கடைசி மூச்சு வரைக்கும் வழிகாட்டி நின்றாயே அம்மா...

கடவுளின் தெரிவாகி கருணையே வடிவாகி
எமக்கு வாழ்க்கை என்னும் வரம் தந்து
அதை வாழ்வதற்கு உயிர் அளித்த எம் அம்மா
நீ இருப்பாய் என்றும் எம் உயிர்மூச்சில்

உறவு பாராது உவகையுடன் வரவேற்கும் உன் அன்பும்
வந்தாரை வரவேற்று உபசரிக்கும் உன் தமிழ் பண்பும்
எம் வாழ்நாளில் எத்தனை மகிழ்வான நிகழ்வுகள் உன்னுடன்
அம்மா...என்றும் எம் உள்ளத்தில் நினைவுகளாய் நிழலாடும்

மறக்க இயலுமா சிங்களத்தின் சிந்தனைக்குள் சிதறுண்ட
எம் தாயாக வாழ்வினை
இன்னல்கள் பல கண்டும் துவண்டுவிடாமல் துணிவுடன்
எம் நலன் காத்தாய்
ஊர் ஊராய் இடம்பெயந்தும் உறவுகள் பல நாம் இழந்தும்
உன் அன்பான அரவணைப்பில் உறுதியோடு நாம்
வாழ்ந்தோம் அம்மா....

முதுமை காலத்தில் பல பிணிகள் உன்னை வருத்தியும்
 திடம்மான உன் தாயுள்ளம் தினமும் எம்மைபற்றியே சிந்திக்கும்
 தம்பி தங்கைச்சி குஞ்சு ராசா எத்தனை பாசமிகு அழைப்புக்கள்
 இன்றும் அந்த குரல் எமக்குள் எதிரொலிக்கின்றது அம்மா...

நோய்கண்ட உன் உடல் நலிவுற்ற போதிலும்
 தள்ளாடும் நிலையிலும் தளராத மனத்துடன் உன்பணி முடித்துடுவாய்
 எண்ணியிருந்தோம் அம்மா உறுதிதளராத உள்ளதோடு உறுதுணையாய்
 நீ இருப்பாய் என்று
 ஆனால் கால ஓட்டத்தில் காலனோ உன் உயிர் கவர்ந்துவிட்டான்

சித்தம் கலங்கி இங்கு சிரம் தாழ்த்தி வணங்குகின்றோம் அம்மா....

நித்தம் எம் வாழ்வில் நீங்காது உம் நினைவு
 மீட்டி வாழ்ந்திடுவோம் எம் மீதமுள்ள நாட்களை
 எம்மை காத்து அருளிடுவாய் நாம் நின்பாதம் சேரும் வரை

“அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குறியர்

அன்புடையார் என்பும் உறியர் பிறர்க்கு”

என்னும் குறலுக்கமைய அன்பே உருவாகி வாழ்ந்து இன்று விண்ணுலகம்
 சென்றுவிட்ட எம் பாசமிகு அம்மாவின் ஆத்மா சாந்திக்காக
 பிரார்த்திக்கின்றோம்

என்றும் பாசத்துடன் உன் பாசமிகு பிள்ளைகள்

Appamma....

Appamma was very special to us in many ways. Appamma always asked us to blow the candles on the cake. She also asked us to cut the cake on her birthday. Appamma always came to our birthday parties. We also celebrated Christmas with her every year. We had fun visiting many places with her. We are going to miss her phone calls in the mornings. We are going to miss seeing her every Sunday. Appamma will always be in our thoughts and prayers.

Loving grand kids
 Eshana and Shivaan

Badji...

As I sit down to pen my thoughts to write a tribute to our dearest Badji who has a very special place in my heart, tears well up my eyes.

It was a cool autumn night in Toronto back in September 2010, when little Lancy boo and myself arrived from the Cayman Islands after my assignment as we were enroute to Tokyo to join Keiko. Due to Lancy's quarantine needs we had to stay in Toronto for a while. From the day we arrived Badji and Dharshi took care of both of us like their own. Dharshi was so gracious that she gave up her room for mine and Lancy's comforts. Everyday till we left we were treated so specially that we kept postponing our departure. Once I started working Badji would ensure I carried lunch everyday. Nice home cooked meals wrapped neatly. She kept a close eye on Lancy while I was gone to work. Both were good companions to each other except one day when Badji accidentally had the stove on and caught fire, Lancy was the first one to boot out the door. I still remember she would wake me up at 5.45am everyday while Jaya TV was playing thevarams loud. The week-ends were special as we went to the temple together and Badji had a liking for the Ayappan temple or we would drive to Raj's house. We even took trips together to Rochester and flew out to New Jersey where we all gathered at Annai's and spent some quality time with all the kids GLV and ES entertaining all of us. Inghu and I played the miruthangam for her while Abbhi was singing. These were some of the finest memories that I will cherish forever.

Badji was full of life – feisty – and fun. When she walked in a room, you knew. To me, it was like someone turned a light on when she arrived. If Amma was quiet and efficient Badji had a bit of our Appa's demeanour. She had a wonderful smile and a laugh that couldn't help but elicit laughter from

others. My favourite laughs were the ones that seemed virtually uncontrollable. She had a knack for recounting stories and would quickly have us all in stitches. She would share many stories about Amma, Appa, Sithappa, Annai mama and Athene. She loved her children and her grandchildren but also her nieces and nephews very much. She shared some special stories about Premini and Siddarthan's early childhood since they both stayed in no 4 clock tower growing up in Jaffna and then during Ana's birth in Colombo. All 3 of her children took great care of her especially her only daughter Dharshi. She had a special relationship with her who devoted most of her time to Badji till her demise.

Badji had a distinct personal style and a heightened sense of aesthetics – her elaborate cooking for gatherings, her skill at the art of presentation, her lush desserts, her amazing organization, her personal dress and demeanour, her beautiful handwriting – she had a way about her that was so very special. I still remember when Appa used to travel to Jaffna on work he preferred to stay at the house instead of the hotel to enjoy her lavish meals. Even his friends would join him and soon there would be a big gathering but Badji had no problems cooking for large groups.

In today's harsh world our strength and sense of values to society should not be calculated by the personal wealth we accumulate, but our moral obligations and how we cared for and treat those who are less fortunate. Badji was such a person; a compassionate, kind person who was strong in her hindu faith that guided her to extend a helping hand to those neglected even by their own communities. This was quite evident during some difficult times in Jaffna and especially after the 83 riots when all of us stayed in clock tower road. She housed and fed all of us and took care of us. I enrolled in Jaffna college for a few months and she would

come every week-end toiling in the hot sun carrying home cooked meals and some delicious mutton rolls from Ricoh. For some of us who have been very concerned about the level of selfishness and greed that tore apart the social fabric of Sri Lanka, there is still hope as we have been a witness to how and why love and kindness remain the ultimate salvation for a cohesive and civilised nation. This is her legacy. She lived a fruitful life and left us with a job well-done. Where she had pain, it was because she wished she could have done more; where she had disappointment it was because there was so much tension and vices in contemporary Sri Lanka especially in Jaffna where she lived most of her life; and where she had hope it was because her greatest passion was for her husband and her children whom she raised with the right values of respect, honesty, hard work and love for humanity. Today all three are strong and good citizens, who have excelled in their various fields.

I am forever grateful to have walked in the light of her love. I will miss her every day for the rest of my life. I know that no one that knew her will ever forget her. Let us all remember her and the way that she touched our lives and finally she is at peace with her loving husband and her siblings. Thank you for all what you have given me and the great memories Badji, and may god bless your soul.

Love.
Titi Ragu

Thank you Badji party, engalla hug panni love you sollurathuku. Engalla lingy veli goki inga vaa endu solluva. When we come to Toronto nedugalum vanthu solluva nithirai kollungo endu. We love you Badji party thank you for all your presents. We miss you

கோகுல், லிங்கன், வேலன்

My loving and dearest Badji...

Tears well in my eyes unspoken thoughts keep floating around. Pangs of pain and guilt take over. You and chips were my strength and confidant. You were a beautiful sole and an Amma to all of us. Your unconditional love, caring nature smiling face had no boundaries.

You were there for every one whom ever needed their help. You had abundance of love and generosity. Every relationship was fulfilled at every stages of your life. Duty and rituals were paramount throughout your life. You were a talented sole with exceptional culinary skills. Ever since I could remember you were there at every step of my life. Still remember vividly the advice you give sternly but lovingly. My loving and dearest Amma will always say "ivaluku Badjiya kondu than kathieka vaenum.

My holidays at Radhashrama come before my eyes. You were the guiding star to your perramakal. Lists are endless for helps and sacrifices that you made. Badji you gave everything to everyone. Words can't express how we feel.

Athene starting the game you ending it all. Ask the good lord to give us a chance to meet all of you for another chance. Without scattering in the wide world but to be together in our motherland. Goodbye until we meet you. May you rest in peace.

Your ever loving perramakal premini

I'm Free - Unknown

Don't grieve for me, for now I'm free,
I'm following the path God laid for me.
I took his hand when I heard his call,
I turned my back and left it all.

I could not stay another day,
To laugh, to love, to work, to play.
Tasks left undone must stay that way,
I've found that peace at the close of the day.

If my parting has left a void,
Then fill it with remembered joy.
A friendship shared, a laugh, a kiss,
Ah yes, these things I too will miss.

Be not burdened with times of sorrow,
I wish you the sunshine of tomorrow.
My Life's been full, I savoured much,
Good friends, good times, a loved one's touch,

Perhaps my time seemed all too brief,
Don't lengthen it now with undue grief.
Lift up your heart and share with me,
God wanted me now, He set me free.

Badji.....

You were like a second Amma to us. So many good memories at 4 Clock tower road. Right from childhood babysitting walking me to kindergarten, cooking and packing lunch in 1983. Will miss you a lot.

Lots of love.

Dathan.

Our Super Mami/Peri Amma

Through the film of tears comes lovely memories with our Mami. In Jaffna, the clock tower is a famous landmark. On the same road is Rada-Archiramam (suitably named) and it functioned until the war, when all were evicted. Our Mami was always the warm host, and welcomed all through those doors. So many, not just her relatives, benefited from her hospitality. She embraced all people with her broad, open arms and warm heart no matter what time of day, and offered delicious food and shelter when it was needed. “Sappidu raasa” is still echoing in my ears. She had exemplary talents in her domestic life, some of which I managed to learn from being her “assistant” after my A-level’s, from sweeping the floor and raking leaves to cooking skills from boiling to baking. I am yet to see another one to supersede her. We were so fond of going to Mami’s for various foods and snacks and for trips to Subash café, as well as films and for faludas, which were luxuries at that time.

The picture of my Mami embedded in my mind is a tall, slender, refined figure with a sparkling nose stud and round kunkumam on her forehead, smartly draped in a sari. We always joked, saying “Sivappu Mami for our Karruppu mama.” Our late mama admired, albeit silently, our mami’s special skills and talents, and he would often disclose to us this admiration when he commented “You don’t know how to do this, go learn from Mami” (or Easwari to his sisters).

Kind hearted, straightforward, flexible when she needs to be, stubborn when she had to be, who stood by her Hindu values and heritage, her ethos in life is to give, and she was so loved by the family she married into, for whom she was “our

Easwari or Anni”. Our Grandfather, a stern figure (late KSS), also often melted in front of the humble “Easwari”, and was so proud of his first daughter in law.

Words cannot describe how much we have lost in our life from being fragmented all around the globe. What keeps us moving on, certainly in my case, is all the cherished, wonderful memories of our lives where our Mami played a huge and a positive role, for which we are so grateful. Thank you for all you have done for all of us Mami, you were a strong bark of the KSS tree.

Mami, may your soul rest in peace and harmony with all our loved ones who are already there!

Vasanthy (on behalf of all)

Eshwary Para

Eshwary, born third in her family of two sisters and two brothers, was a quiet-going thoughtful individual mindful of her family background and traditions, even from a young age.

Being an immediate neighbour with deep family connections with Eshwary's father and Mother, through both my Parents' side of relatives, it was only possible to remember how we all grew up, as it were, together. Although we all were cousins from both sides of our parents, we all moved very close so as to end up as very good friends.

Reflecting our fore-fathers upbringing in an orthodox and strict following in all of our traditional customs and practices, we, in turn, were expected to lead our everyday lives to the very precise principles of our family values. Among all of our cousins, Eshwary was foremost in appreciating these values to the full, and gave importance to them in her later life.

With all three adjoining properties owned and occupied by our immediate families, everyday life down Clock Tower Road, then, was one of quiet contentment, with exciting family functions, unannounced family visits, social get-togethers and an unassuming sense of belonging that transcended the general social aspect of Jaffna society. It was almost a daily routine for Eshwary, and her brothers Sivakantha and Sithampares, her sister Vimala to chat over our garden fence with my sisters and my mother.

I remember both our families being fully involved in the use the adjoining areas of leisure facilities. Sivakantha, Sithampares, Eshwary and we all were part of the wider activities, whether playing on the Jaffna esplanade, walking along the banks of the Lotus Lake, spending time catching

up on family news under a full moon light on the MuniAppar temple grounds, or strolling around the Jaffna lagoon coastline. These were moments of great pleasure to relish and enjoy the close company we had kept alive at all times.

After finishing at Vembadi Girls High School in Jaffna, Eshwary went on to training in Montessori teaching, in Colombo. On completing her course, she spent her time and energy in dedicating her acquired skills towards the welfare and learning of her pupils, never taking any days off from her professional duties. She was also inspired by her religious upbringing through the Hindu faith and teachings. Eshwary soon became a strong believer in following the principles, the practice and the very demanding customs of her religion. In her later life she was to dedicate her way of life and thoughts in strictly adhering to these religious practices.

Following Malar's and my engagement in 1965 in Colombo, it was Eshwary, among all my cousins, who first entertained both of us to her home in Jaffna. She soon got closely acquainted with Malar and their friendship grew stronger over the following years. Even after we moved to London, we kept in close touch with Eshwary.

Eshwary and Para were blessed with two sons, Eshwararaj and Dharshan and daughter, Dharshini in Jaffna, with the children attending the adjoining schools. On our many travels from London to our home in Jaffna, we always enjoyed the company of Eshwary, Dharshan, Dharshi and Sithampares.

Even with Dharshi away from home and studying in the States or Para working in Nigeria, Eshwary never displayed a liking to go or travel abroad. She loved continuing to live in Jaffna and in her home, even under very disruptive and dangerous periods in the region.

When she moved to Colombo to their new home, Eshwary continued to follow her teaching profession. Eshwary, being very much emotionally attached to her sister Vimala, gave her time and effort in helping her in difficult times. Again, on our many travels to Colombo, Eshwary and Para – who had now returned from Nigeria - entertained us in their home many times, continuing our close and pleasant company and friendship.

In 2007, when Eshwary and Para decided to move to Canada, we had the pleasure of entertaining them, in our home, when they stopped over in London. It was also a time when Munohari, Aftab and Family had the pleasure of meeting them at their home in London.

In 2009 we had the privilege of meeting and entertaining Eshwary and Para here in London, when they attended our nephew Ravi's daughter in Wolverhampton. We all had the opportunity to meet up with Eshwary again in 2011 at Dharshi's home in Toronto. Unfortunately, it was to be the last time we were to see her in person.

We send our deep Love and Solicitude to Eswary's Children Eshwararaj and Family, Dharshini and Dharshan, in their time of grief, and may the many pleasant memories of Eshwary remain with all of us for a long while.

"Written in great Pain and with fond memories of our Most Dearest and nearest cousin Eshwary. No amount of words can justify her contribution of Love and Dedication to Care and comfort of others. Always recalling moments of close relationships and Family traditions, intermingled with a deep knowledge of our family history and recalling individual identities of persons, most of us would never have remembered."

With God's Blessings

Indra, Malar, Munohari, Aftab, Zakir and Danesh

Tribute to Easwary machal,

It is with much love and affection that I send this message about Easwary Machal for being a part of my life and lives of her other cousins. I write this note with profound sadness of my personal thoughts and feelings to recollect the lasting memories of our dear Easwary Machal.

My earliest memory of her was when she was bordered at Buddhist Ladies College where she studied home-science course and would come to our place at Bampalapitya flats for weekends while we all had a fun time under her supervision. During the 1958 riots we were living in Colombo, and had to leave for Jaffna in a hurry and we stayed with Easwary Machal's family at Radhashrama. During this time Easwary Machal would take me to Vembadi School for a short spell and help me with my homework. She looked after me and my siblings well. During the fifties and sixties we the Nadarajahs, spent our holidays in Jaffna, where Easwary Machal would take us to visit our relatives, cooked lovely sumptuous meals and tailored pretty dresses for us. She gave me the best holiday treats.

When Easwary Machal joined para annai in holy matrimony we all went for the wedding. My parents did the "Thetham" for the wedding (Giving away the bride to the groom). My brother Ravi was the tholan(best man). She has been very close to our family during her younger days as well as the older days.

When I married Shan in 1979, she came all the way from Jaffna with Dharshini who was one of my flower girls for the wedding. Shan and I came to Sri Lanka in June 1983, while we spent a couple of days in Jaffna and were looked after well even during those tensed time in Jaffna by Easwary Machal.

Back again in 1988, we had a good reunion when we came down for my sister's wedding. We kept in touch through letters. After she moved to Colombo, every time we visited Colombo, we caught up with her and she would always cook us a delicious meal. After she migrated to Canada we were again reunited with her at our son, Sanjeevan's wedding. Later last year, we visited her in the hospital when she was seriously ill. We have always kept in touch through letters and phone calls although distances separated us.

To her late husband and her children she was a devoted loving wife and devoted and dedicated mother. Easwary Machal was a sincere, god fearing, caring, pleasant and affectionate person. Although we knew right along her health was fast deteriorating we still hoped she would come round to live for some years among her dear loved ones. Her children Raj, Dharshini and Dharshan have cared for her tremendously with utmost care, love and affection to the very end.

I will miss our hour long conversations but I am happy for all the times we did have together and conversed. Even though she isn't physically here, I will always have her memories with me and that is something that I will cherish for ever.

Let her soul attain moksha

Shevanthi

Our Beloved Easwary Machal

When our family decided to settle in Colombo, we would always make annual trips back to Jaffna. We would mainly stay at Rathashirama, enabling us to spend time with all our relatives that were scattered around Yaalpaanam. While we were there, Easwary Machal being elder to us would baby sit us, which was a welcome relief to my parents. After the 'riots' in 1956, we temporarily moved to Jaffna and had to stay at Clocktower Rd, where Easwary Machal gladly resumed her 'au pair' duties. After completing her studies at Vembadi, she came to Colombo for further studies at Buddhist Ladies. We always waited in anticipation for her visits, for the pleasure of her company as well as the delicious meals and desserts she made for us. When Easwary Machal's marriage was arranged in February 1968, I felt privileged and touched when she wanted me to be the tholan for her prospective groom Para Annai.

It was my in-laws wish that for the birth of our first child, my wife Thuvaraha should return to Udupiddy. Easwary Machal willingly did all the arrangements necessary for the delivery of my eldest daughter Vyshnavee at Jaffna Hospital. Her nurturing and generous nature was unwavering and she would always ask Thuvaraha to stay with her overnight to take her to clinic the next day. When my wife was finally admitted to hospital for the delivery, Easway Machal regularly brought her home cooked meals and ensured that she was well cared for. She was the first to call me in Colombo to announce the news of our blessed New Year's baby, Vyshnavee.

While working at the Irrigation Department, I used to go on duty and on vacation to the North. I mainly stayed with

Easwary Machal, and she along with Para Annai and children Raj, Dharshini and Dharshan always made me feel welcome and at ease. Her dinner spread was always lavish and she would never let me leave on an empty stomach.

When I migrated to Australia with my family in 1988, though distance kept us apart, we stayed in touch via phone and letters. In June 2009, we reunited in London after more than two decades when she attended the wedding of my nephew Sanjeevan with Para Annai. After the wedding I proceeded to Toronto, allowing me to spend more time with Easwary Machal and Para Annai at their residence in Canada. We relived and reminisced about the good old days back in Jaffna, and filled our memories with missed moments from the past 21 years. I never expected that this would be the last time I'd be seeing them both.

When her health began to decline rapidly, we hoped and prayed she would remain with us for a little longer. Her children Raj, Dharshini and Dharshan took care of their mother with extreme devotion and love til the very end. She and her family have always been close to all of us, and though she is sadly no longer with us, my fond memories of her will continue to linger forever.

God bless her and may her soul rest in peace.

Ravi
Nadarajah Wijekumar

Our dear Easwary Machal,

Easwary Machal is our dear cousin who shared our-the major milestones of the Nadarajah family. It is deeply saddening that she is no more to encourage our triumphs and be a tower of strength during the difficult times especially after loss of our dear mother.

My early recollection is her making delicious cakes, icing intricate basket weave patterns and topping them with beautiful bunch of roses for special occasions of the family and friends. The home science teacher in her encourage us try our hand with the leftover icing. This helped me when it came to my children's birthday cakes! She was a great cook and spoilt us with her tasty meals during our stay at Radhashrama. When I moved to Peradeniya and later to Singapore she would keep topping my snack rack with her cakes and sweets.

She was a real Florence Nightingale taking good care of Athai when she was ill and later on her siblings. She would also happily baby sit her nieces and nephews and even us the cousins. Para Annai and Easa played a key role in our wedding arrangements and getting young Raj ready for the role of Mappilai Tholan. That was the time they had just returned from their Singapore trip and we kept teasing them about their second honeymoon!

It was after some time that I got to see her in Toronto and spend quality time with her reminiscing childhood memories. She would invite all my friends and relatives for a meal at her place to meet me just so that we had more time together. I was so touched during my last visit to Toronto, in spite of her ill health she made her famous fish curry for me even though Dharshi had arranged for the meals to be delivered.

Goodbye dearest Easa and you are so dearly missed.

May your soul attain Moksha

Your loving cousin
Rajanthi, Sydney

My Thoughts of Easwary Machal

Easwary machal has always had a big heart and a helping hand. Whenever we went to Jaffna, she was always there to welcome us. When we were small, during our school holidays, the family used to go to Jaffna and stay at no.4 Clock Tower rd. Here, all 6 children plus amma and appa would be treated compassionately by Easwary machal and Para Annai.

After appa's death in February '83, amma wanted Dushy and I to go to Jaffna and spend time with Easwary machal to avoid the conflict of the '83 riots. We stayed with Easwary machal for more than a month and while we were here, she made us feel welcome and at home, providing us with an assortment of food and allowed the two of us to stay at her place in Jaffna. Here, she took Dushy and I to many temples and to visit our relatives as well. Also, while we were here, she proved to have outstanding culinary skills and left us wanting more.

In 2005, when my family and I as well as amma came to Sri Lanka, Easwary machal made sure that we would stay for a night. While we stayed with her, Easwary machal made mine and amma's favourite food, and I realized just how much I missed my cousin's cooking. Easwary machal was very happy that her dearest maami (my amma) stayed that night with her. That night, amma, Easwary machal and I were talking, we reminisced about the good old days and how we used to spend the majority of each day together. After a specific request by

me, Easwary machal obliged and made her famous vegetarian Christmas cake and not only for my family but for all of the Nadarajah family in Australia.

In 2009, when I went to London for my nephew's wedding, I was fortunate enough to meet Para Annai, Easwary machal and Dharshan.

Even after she had moved to Canada, Easwary machal kept in contact with all of the Nadarajah children via telephone. Due to her worsening health condition, she was moved to a nursing home and it became harder for us to speak with her, but whenever Easwary machal wanted to get in contact with us, Dharshan would always call us, and we thank him for that.

She will be missed by all who knew her, but always remembered for her kind, caring and loving nature.

Your loving cousin,

Baba (Neelanthi Panchalingam)

Our Dearest Easwary Machal

On the 12th Day of May was a very sad day for our family. Our dearest Easa as she is fondly known by Nadarajah family had to keep her appointment with destiny. She quietly left her earthly abode to be with her creator and all of her loved ones already there.

Easa is a very special cousin in my life. She was kind, generous, sincere, patient, caring, religious, duty conscious and never has a harsh word for anyone. Her house has been an open house not only to her immediate and extended family but also for her friends and others. We all had a very close relationship with her.

I have so many fond memories of my time with Easwary Machal and Para Annai. I have spent my holidays at least once a year with her from my early childhood! She takes me around to visit all my relatives and prepares the tastiest food although she had to take care her children of young Raj, Dharshi and Dharshan. Being a Home Science Teacher, she was an excellent chef and her culinary skills were of Master Chef standard! I remember on one of those visits I celebrated my birthday with her. She made a special chocolate cake for me, made my favourite meal and a gave me a generous cash which made it so memorable in the absence of my parents. It was always a happy and enjoyable time to spend with her. There was never a dull moment.

My sister Neelanthi and I were sent to Jaffna during the 1983 riots, by our parents, There again she welcomed us with a big smile and hearty greeting although she had a full house. We were there for a month or more and were looked after so well.

Our entire family was fortunate to have met Easa and Para Annai at our nephew Sanjeevan' s wedding in London. I kept in touch with her over the phone. We had very long chats and always reminisced about our good old days in "Radhashirama" in Jaffna and J/6 Bambalapitya flats! I had promised her that I would visit her once my son finished his Year 12 this year unfortunately it was not to be so as fate decided otherwise.

Though our darling Easa is no longer with us, all the memories we have of her will be in our hearts forever.

"May her Noble soul rest in peace"

Om Shanthi! Om Shanthi! Om Shanthi!

"Where A Beautiful Soul has travelled, Beautiful Memories
Remain Forever"

Dushy Vaheesan

OUR EASWARY ACCA.

Early demise of our dearest cousin has saddened all my brothers, sisters and myself a great deal. She was more of a sister to us than a cousin as we had the advantage of extended family relationship. We all enjoyed reflective of the enviable Jaffna Tamil tradition.

Radhashrama was my second home in Jaffna as i spent my first 31 days there after the initial hospital stay after i was born. I used to look forward to spend my school holidays at no4, clock tower road. I was treated to Tamil movies and other trappings of the Jaffna pattinam by my cousins.

Easwary acca used to take special care of me and spoil me with her tasty dishes which was the hallmark of her achievement at buddhist ladies college, Colombo. She used to entertain us with interesting stories of her experience at the college. Being taken to wellington and windsor theatre in Jaffna to see Tamil movies was the high light of my stay and she always made sure that i did not miss out on this.

I was always made most welcome whenever i visited her both in Jaffna and Colombo and was the beneficiary of her culinary skills. She was a very compassionate person and always willing to help and accommodate.

During the dark days of turmoil in Jaffna she had been very helpful to her relatives, though she also had to go through difficulties of immense nature.

I invited her to accompany my mother with my sister and I when we went see my future wife for the first time and this reflects the affection and trust we had in her and was a pillar of strength during my wedding.

She was very proud of her children and their achievements. Family responsibilities were supreme for her and i know the difficult times she had missing her husband after para athans demise. Her exemplary life as a devout hindu and inclination to follow the Jaffna Tamil tradition as a way of life was very adorable. She was an excellent daughter looking after her ill mother till late setting an example to all of us.

Even while she was enjoying the comforts provided by her children in Canada she was always thinking of the disadvantaged people of Jaffna and the suffering they were going through and always ever ready to offer help to the less advantaged relatives.

Our Easwary acca was bestowed with great qualities which drew people close to her and she was a unique person. Her early demise is a great loss to us. She will be missed but will have a special place in all our hearts always. May her soul attain moksham.

Ravi and all her beloved cousins
from Ananda Manai, Vathiry.

‘சுவாசம்’ எம் உயிர்த்தெய்வம்
‘Breath’ is our Life Force God’

By Dr.V.Pararajasingham Ph.D

Holistic Practitioner

“YogaChiththar’.Vavuniya”

நெஞ்சில் கோழைகட்டி சுவாசம்
கஷ்டமாகினால் அது தொடர்ந்து மீண்டும்,
மீண்டும் சுவாசபந்தமாகி ‘தொய்வு’
நோயாகிவிடும். பெரும்பாலான மருந்துகள்
உடனடி நிவாரணம் கொடுக்கும் ஆனால்

நிரந்தர நிவாரணம் தரமாட்டாது என்கிறார் தெய்வ மருத்துவர். டாக்டர். பேர்னார்(Dr.Bernarr.God Healing Inc. of SantaMonica, California,USA) எமது நெஞ்சுக்குள் இருமருங்கிலும் நுரையீரல்கள் உள்ளன, இவற்றிற்குள் மிகமென்மையான சுருங்கி, விரியும் தன்மையுடைய சுவாசப்பைகள் உள்ளன. இவை நெஞ்சின் பலமான எலும்புக்கூட்டுக்குள் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை இருதயத்தின் உதவியுடன் உடம்பிற்கும், ஏனைய பல உறுப்புக்களுக்கும் தேவையான இரத்தத்தையும் பிராணவாயுவையும் தந்து உதவுகின்றது. இவற்றிற்குள் இருக்கும் பஞ்சுபோன்ற மென்மையான பைகள் சுருங்கி விரியும் தன்மையானவை. பிரபஞ்சத்திலுள்ள காற்றானது மூக்கின் வளியாக சுவாசக் குளாய்கள் (Bronchi ,Bronchioles) ஊடாக சுவாசப்பைக்குள் எடுக்கப்பட்டு அங்கு பிராணவாய்வு (Oxygen) இரத்தத்தின் மூலம் உடம்பின் பல்வேறு பாகத்திற்கும், உறுப்புகளுக்கும் கொண்டு செல்லப்பட்டு, அங்குதேங்கிய கழிவு கரியமலவாயு(Carbondioxide)சுவாசப்பைக்கு கொண்டுவரப்பட்டு வெளி யேற்றப்படுகிறது. இந்த சுவாசக்குழாய்கள் உடம்பின் இச்சைக்குட்படாத நரம்பு மண்டலத்தால்(Involuntary Nervous System)செயற்படுபவை. எனவே மனதின் உணர்ச்சிகளுக்கும், சுற்றம் சூழலுக்கும், சீதோஷ்ண நிலைக்கும் ஏற்றவாறு சுருங்கி விரியும் தன்மையுள்ளன, இப்படிச்சுருங்கியதும் சுற்றாடலில் உள்ள காற்று உள் செல்வதும், உள்ளே சென்ற காற்று வெளிவருவதும் கஷ்டமாகிவிடும் இதுவே ‘தொய்வு’ எனப்படும் சுவாசபந்தமாகும்.

இந்தநிலை நீடித்தால் மூச்சுத்திணறல் ஏற்பட்டு உயிர் ஆபத்தாகிவிடும். இதற்கு சுவாசக்குழாய்களை விரிவடையச்செய்வதற்கு ‘அட்றனலின்’(Adrenaline)

என்னும் மருந்தை ஊசிமூலம் செலுத்தி உடன் நிவாரணம் கொடுக்கப்படும், ஆனால் இது தற்காலிகமானது. இது நிரந்தரமாக குணமாக வேண்டுமானால் சுவாசப்பயிற்சி, தியானம், 'யோகநித்திரை' போன்ற பயிற்சிகளில் தேர்ச்சி பெறுவதுடன் உணவுக்கட்டுப்பாடும், மன அமைதியும் அவசியம். உடம்பில் எப்பாகத்தில் பாதிப்பு ஏற்படினும் பெரும்பாலும் இந்த மென்மையான சுவாசப்பையில் பாதிப்பு ஏற்படுவதை அவதானிக்க முடியும். இதை மனதை கட்டுப்படுவதால் சாத்தியமாகும் என்பதை பல ஆராய்ச்சிகள் மூலம் பலவிஞ்ஞானிகள் கண்டறிந்து விளக்கியுள்ளனர். இதையே பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் எமது ஞானிகளும், சித்தர்களும் கண்டறிந்து, செயற்பட்டு உடம்பில் ஏற்படும் பலவித நோய்களையும் நீக்கி சுகவாழ்வு வாழ்ந்தனர். உடம்பில் எப்பாகத்தில் ஒவ்வாமை (Allergy) ஏற்பட்டாலும், தொற்று(Infection)ஏற்பட்டாலும் உடன் நெஞ்சில் கோழைகட்டிச் சழிப்பிடிக்கும். இதன்காரணத்தால் சுவாசக்குழாய்கள் சுருங்கி சுவாசபந்தம் ஏற்படுவதை காணலாம். இதை தவிர்க்கவேண்டுமாயின், தினம் 'பிராணமாயம்' என்னும் சுவாசப்பயிற்சி செய்து சுவாசப்பையை பலப்படுத்தல் அவசியம். இந்த முறையையே 'பிரணாயமம்' என்பர். இந்தச்சுவாசத்தை எம்விருப்பப்படி கூட்டிக்குறைக்கமுடியும். இப்படி ஆழமாகச்சுவாசிப்பதால் சக்திதேக்கம் ஏற்பட்டு அந்த சக்தியின் உதவியுடன் உடம்பில் ஏற்படும் பலவித நோய்களையும் நீக்கிவிடலாம். இப்படி நாம் சுவாசிப்பது வெறும் காற்று மாத்திரமல்ல, அது பிரபஞ்சத்திலுள்ள (ஒரு வித உயிர்ச்சக்தி(Life Force)அதனாலேயே அதை 'பிராணன்' என்றும் அப்படிச் சுவாசிப்பதை 'பிரணாயமம்' என்றும் அழைக்கப்படும்--- இப்படி உள்இழுக்கப்படும் பிராணன் எமது சுவாசப்பையுடன் நின்றுவிடுவதில்லை அப்படி இருப்பின் அது 'குறுகிய சுவாசம்'(Shallow Breathing) எனப்படும், இதனால் எமக்கு எந்த நற்பயனும் ஏற்படாது. உள்இழுக்கும் பிராணனானது வயிற்றின் நடுப்பாகத்திலுள்ள 'மணிபூரகம்'(Solar Plexus)என்னும் தொப்புளுக்கு (Umbilicus or Naval)நேரே உள்ளே உள்ளபாகத்திற்கு செல்லவேண்டும். இதுவே ஆழ்நிலைச்சுவாசம்(Deep Breathing) இது பலநாட்கள் சுவாசத்தை அமைதியாக உள் இழுத்துப்பின் அடிவயிற்றை கையால் உள் அழுத்தியபடி மூச்சை வெளிவிடுவதால் இது சாத்தியமாகும். இப்படி சிலநாட்கள் பரீட்சித்தால் ஆழ்நிலை சுவாசம் ஸ்திரமாகி 'பிரணாயமம்' சாத்தியமாகும். இந்த சுவாசமானது எமது உடம்பில் உயிரை தங்கவைப்பதற்கு பெரிதும் உதவுகின்ற காரணத்தால் எமது மூதாதையர்களாகிய சித்தர்களும் ஞானிகளும் இந்தச்சுவாசத்தை 'பிராணன்' என்றனர். அதன்பொருள் 'உயிர்' என்பதாகும்.

இந்தப்பிராணனை அவதானிப்பதிலும், பலப்படுத்துவதிலும், அதன் உதவியுடன் மனோபலத்தை விருத்தி செய்வதிலுமே எமது சித்தர்களும் முனிவர்களும் ஈடுபட்டு நற்பலன் பெற்றனர் என்றால் அது மிகையாகாது. ஒரு நோய்தீர்க்க, உயிர்காக்க வல்லுனராகிய பெரியார் எமது வீட்டுக்கு வந்தால் நாம் எவ்வளவு மதிப்பும், மரியாதையும் கொடுத்து அவரை வரவேற்போம்?, அதேபோலவே எமது மூதாதையர்களாகிய சித்தர்களும், ஞானிகளும் இந்த சுவாசமென்னும் பிரணாயமத்தை மதித்து, வரவேற்று, உறவாடி எமது இஸ்டதெய்வமாக ஏற்று ஆரோக்கியமாக நெடுங்காலம் வாழ்ந்தனர். நாம் உள் இழுக்கும் ஒவ்வொரு சுவாசத்தையும் நன்கு அவதானித்து உள் இழுக்கவேண்டும் அப்படி இழுக்கும் மூச்சு நன்கு சுவாசப்பையை பலப்படுத்துவதை முழுநம்பிக்கையுடன் நம்பவேண்டும், உள்ச்செல்லும் சுவாசம் எமது இஸ்டதெய்வமாகும். 'ஓம்'என்னும் உருவில் உள்ச்செல்வதாகும், அப்படிச்செல்லும் மூச்சு பலவித அசௌகரியங்களையும் நீக்குவதாகவும் முழு நம்பிக்கையுடன் சுவாசிக்கவும்.

உள் இழுக்கும் இஸ்டதெய்வசக்தியானது உள்ச்செல்வது 'ஓம்'வடிவில், அல்லது சக்கரவடிவில், அல்லது நட்சத்திரவடிவில், அல்லது இழம்பிறைவடிவில் செல்வதாக கற்பனை செய்துகொள்ளவும். எமது உடம்பில் உருவாகும் கலன்கள் இயற்கையாகவே தம்மைத்தாமே சுதாகரித்து நல்ல நிலையில் இருக்கும் தன்மை வாய்ந்தவை. இவை உருவாகுவதற்கு தேவையான சக்திபோஷாக்கு உணவுமூலமும், பிராணவாய்வும் கிடைத்தால் உருவாகிவிடும். இவை 120 நாட்கள் நல்ல நிலையில் இருந்து அழிந்துவிடும் தன்மையுள்ளவை. இதைத்தவிர ஜீவதத்துவ பரிணாமத்தின் போது (Metablism)ஆயிரக்கணக்கான கலன்கள் அழிந்துவிடுகின்றன, அதேசமயம் எமது எலும்பில்உள்ள மஜ்ஜை(Bone-Marrow) பல்லாயிரக்கணக்கான கலன்களை உற்பத்திசெய்கிறது. எம்முள் இஸ்டதெய்வமாக இருக்கும் 'உள்ஞான சக்தி' (Inherent Intelligent Energy). இந்தக்கலன்களை நல்ல நிலையில் பாதுகாக்கும் வல்லமையுடையது. எந்தநிலமையையும் சமாளித்து சுதாகரித்துக்கொள்ளும் சக்தி ஒவ்வொரு கலன்களுக்கும் அதீதசக்தி உண்டு. இதன் காரணத்தால் மனித உடம்பில் ஏற்படும் எந்த தொற்று, காலநிலையால் ஏற்படும் மாற்றங்கள், மனஅழுத்தத்தால், ஏற்படும் தாக்கங்கள் அனைத்தையும் எதிர்த்து சமாளித்து நல்ல நிலையில் பராமரிக்கும் தன்மை இந்தக்கலன்களுக்கு எப்போதும் உண்டு. உடம்பில் ஏற்படும்

மன அழுத்தம், இரசாயன மருந்துகள் ஏற்படுத்தும், நச்சுத்தன்மை பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தவே செய்யும், ஆனால் இவை எல்லாவற்றையும் சமன்செய்து நல்ல நிலையில் இருக்க வல்ல சக்தி ஒவ்வொரு கலனுக்கும் உண்டு. இதைச்சமன் செய்து, வீரியப்படுத்தி எவ்விதநோயையும் நீக்கிவிடலாம் என்று எமது சித்தர்களும், யோகிகளும் நிகுபித்துள்ளனர். இதே கருத்தை இன்றைய நவீன விஞ்ஞான உலகிற்கு கலிபோணியாவிலுள்ள டாக்டர் பர்ணா விளக்கியுள்ளார். ஒருவருக்கு மூச்சு நின்றுவிட்டால் சிலநிமிடங்களில் உயிர பிரிந்துவிடும் என்பதை எவரும் அறிவர்.

எனவே இந்த மூச்சு என்னும் சுவாசமே கடவுள் எனக்கருதி எமது மூதாதையர் செயற்பட்டு பலநோய்களையும் நீக்கி, மனதைத் திடப்படுத்தி சுகவாழ்வு வாழ்ந்தனர் என்றால் அது மிகையாகாது. இந்த முறைப்படியே டாக்டர் பேர்ணா எனனும் கலிபோணியாவைச்சேர்ந்த பேரசிரியர் 'எம்முள் இருக்கும் உள்நிலைத்து இருக்கும் மதிநுட்ப சக்தி என்னும் கடவுள்;(Inherent Intelligent Energy-The God)எந்த நிலையையும் முறைப்படி சீர்செய்து இயல்பு நிலைக்கு கொண்டுவரும் ஆற்றல் மிக்கது என்று விளக்கியுள்ளார். இதன்பிரகாரம் ஒரு அசௌகரியம் வந்ததும் ஓரிடத்தில் அமைதியாகப் படுத்து கண்களைமூடி, வாயையும் மூடி மனதை அந்த அசௌகரியம் இடத்தை நோக்குவதுடன் சுவாசத்தையும் ஆழமாக இழுத்து, அமைதியாக வெளிவடனேண்டும்-இதுவே 'உணர்ச்சித்தியானம்'(Feeling Meditation)எனப்படும். இந்தத்தியானத்தை சிலவிநாடிகள் தியானிக்கப் படிப்படியாக அந்த அசௌகரியம் குறைந்து முற்றாக நீங்கிவடும். இது பலர் அனுபவத்தில் கண்ட உண்மையும் எமது மூதாதையர்கள் கண்டறிந்த அளப்பெரிய பொக்கிஷமாகும். எமது உடம்பிலும், மனதிலும் ஏற்படும் எவ்வித நோயையும் எம்மால் இந்தமுறையில் சுகப்படுத்தமுடியும் என்பதை அகத்தமியர் என்னும் மாமுனிவர் விளக்கியுள்ளார்.

ஓங்காரவடிவே கணேசராகும். இந்த ஓம் நமது சுவாசமாகி எம்முள் சென்று சகல உறுப்புக்களையும் போஷிப்பதுடன், வாயையும் கண்களையும் மூடி சுவாசத்தை உள் இழுத்து அசௌகரியம் உள்ள இடத்தில் படுவதாக எண்ணி சிலவிநாடிகள் சுவாசித்தால் சகல உபாதைகளும் துன்பங்களும் நீங்கிவிடும், இது நாம் அனுபவத்தில் கண்ட உண்மை, இதுவே எமது யோகிகளும், சித்தர்களும் கையாண்ட தியான சிகிச்சை முறையாகும். இதை தற்போது உணர்ச்சித்தியானம்' (Feeling Meditation)என்பர்

Appreciation

We would like to extend our deepest gratitude and appreciation for all of the love, kindness and thoughtful gesture bestowed upon us during a very difficult time for our family with the loss of our dearest adorable Ammah.

We would like to thank all our relatives and friends who helped us in many ways. Words cannot express how much we appreciate you for the condolences and the help you provided us during our moment of sorrow. We thank you for being there for us when we needed you the most. We appreciate you taking the time to come and be a part of the bereavement. Your presence helped to lighten our burden. Although this is a difficult time for us we find comfort in knowing how fortunate we are to have known all of you.

We are truly grateful to Richmond hill, Mackenzie Health hospital, Markham Stouffville hospital, maple health centre and tamil senior homes who provided extra ordinary comfort and care to our dearest Ammah. We express our sincere gratitude to everyone who visited her at the hospital.

Our sincere appreciation to those who sent us the beautiful floral arrangements and to those who condoled us with words of encouragement from miles across the ocean

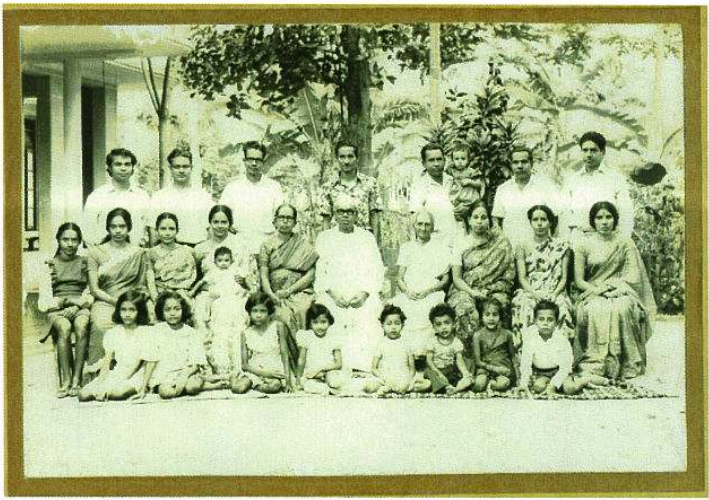
Pararajasegaram's family

நன்றி நவில்கின்றோம்

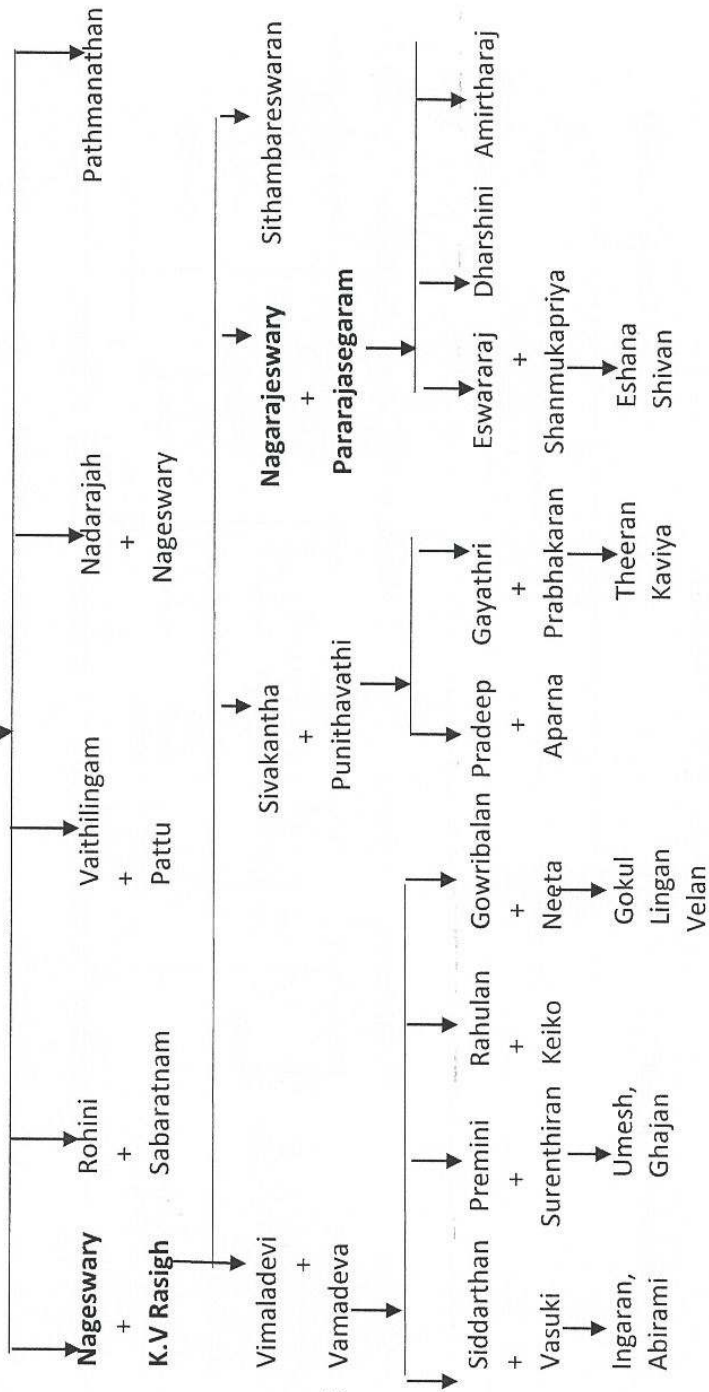
எங்கள் குடும்ப ஒளி விளக்காகவும், அன்பின் உறைவிடமாகவும், பொறுமையின் சிகரமாகவும், வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து, இன்று அமரதீபமாகிவிட்ட எமது அன்புத் தெய்வம் திருமதி நாகராஜேஸ்வரி பரராஜசேகரம் அவர்கள் இறைபதமடைந்த போது எமைச் சூழ்ந்த ஆறாத் துயரில் பங்கு கொண்டு நேரிலும், தொலைபேசி மூலமும், ஆறுதல் கூறியவர்களுக்கும், அனுதாபச் செய்திகள் அனுப்பியவர்களுக்கும், Mackenzie Health Hospital, Markham Stouffville Hospitalஇல் இருந்த பொழுது, நேரில் வந்து பார்த்து எங்களுக்கு ஊக்கமும் நம்பிக்கையும் அளித்து எமக்கு உறுதுணையாய் நின்றவர்களுக்கும், வைத்தியசாலை தாதிமாருக்கும், வைத்தியருக்கும், மரணச் சடங்குகள், கிரியைகளின் போது மலர் வளையங்கள் சாத்தியவர்களுக்கும், பல்வேறு வகையில் ஆதரவளித்து உதவி புரிந்தவர்களுக்கும், இம்மலரை அழகுற அச்சடித்துத் தந்த விவேகா அச்சகத்தினருக்கும் எமது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

இங்ஙனம்

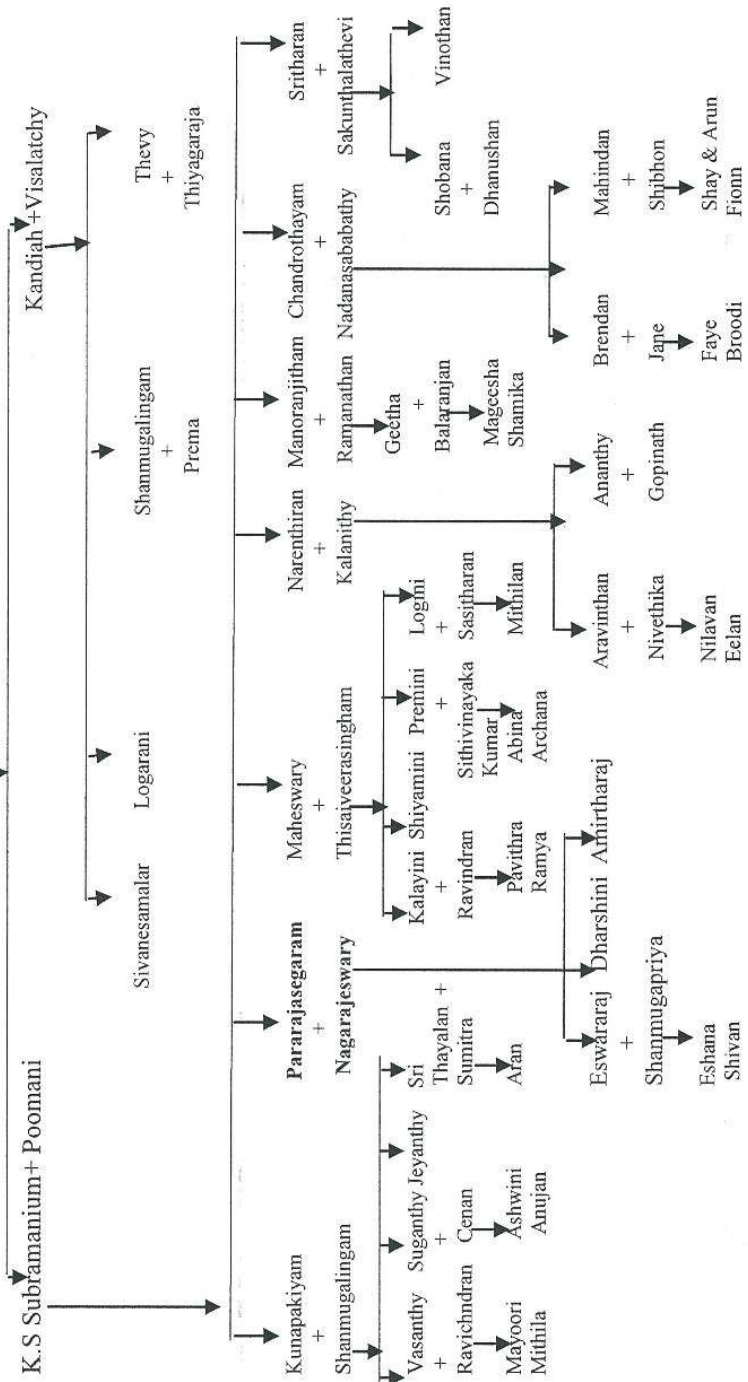
மக்கள், மருமகள், பேரப்பிள்ளைகள்,

Vijayaratnam + Neelayathachi

Sinanathambi + Visalachi

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ, அது நன்றாகவே நடந்தது.
எது நடக்கின்றதோ, அது நன்றாகவே நடக்கிறது.
எது நடக்க இருக்கிறதோ, அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
உன்னுடையதை எதை இழந்தாய்? எதற்காக நீ அழுகின்றாய்?
எதை நீ கொண்டு வந்தாய், அதை நீ இழப்பதற்கு?
எதை நீ படைத்திருக்கிறாய், அது வீணாகுவதற்கு?
எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ, அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
எதை கொடுத்தாயோ, அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
எது இன்று உன்னுடையதோ, அது நாளை மற்றொருவருடையதாகிறது.
மற்றொரு நாள் அதுவே வேறொருவருடையதாகும்.
இதுவே உலக நியதி ஆகும்.

The Gist of Gita

Whatever happened to you,
it went on well.

Whatever is happening now
is going well.

Whatever has to happen
will also be good.

What have you lost
for you to cry?

What have you brought with you
for you to lose?

What have you created
for it to go waste?

Whatever you obtained
was taken from here.

Anything you gave away
was given to you here.

What is yours today,
will belong to someone tomorrow.

In another day

it may belong to someone else.

